

„Radujte sa, zdokonaľujte sa, povzbudzujte sa navzájom, rovnako zmýšľajte, žite v pokoji a Boh lásky a pokoja bude s vami.“ (2 Kor 13, 11)

Apoštol Pavol s láskou sledoval rozvoj kresťanského spoločenstva v Korinte, navštevoval ho a bol mu oporou v ťažkých časoch.

V istom momente sa však týmto listom musel brániť proti obvineniam iných kazateľov, ktorí mali výhrady k Pavlovmu prístupu: za svoju misijnú činnosť neprijímal žiadnu plácu, jeho príhovory nezodpovedali zásadám vycibreného štýlu, na podporu svojej autority nepredložil nijaké odporúčacie listy, hlásal, že chápe a prežíva svoju vlastnú slabosť vo svetle Ježišovho príkladu.

Napriek tomu sa však Pavol v závere svojho listu obracia na Korint'anov s výzvou plnou dôvery a nádeje:

„Radujte sa, zdokonaľujte sa, povzbudzujte sa navzájom, rovnako zmýšľajte, žite v pokoji a Boh lásky a pokoja bude s vami.“

Prvá charakteristická črta, čo hneď udrie do očí, spočíva v tom, že jeho napomenutia sú adresované komunitě ako celku, čiže miestu, kde možno zakúsiť Božiu prítomnosť. Všetky ľudské slabosti, ktoré sťažujú vzájomné porozumenie, čestnú a úprimnú komunikáciu i harmóniu rešpektujúcu rozdielnosť v prežitom a v názoroch, môže uzdraviť prítomnosť Boha pokoja.

Pavol navrhuje niekoľko konkrétnych spôsobov správania, ktoré sú v súlade s požiadavkami evanjelia: usilovať sa o napĺňanie Božieho plánu s každým a so všetkými ako bratia a sestry; vracať do spoločného tú istú potešujúcu Božiu lásku, ktorú sme dostali; starať sa jeden o druhého, podeliť sa so svojimi najhlbšími túžbami; prijímať sa navzájom, ponúkať a prijímať milosrdenstvo a odpustenie; a tiež pestovať dôveru a počúvanie.

Toto všetko sú rozhodnutia, ktoré sú plne v moci našej slobody, niekedy si vyžadujú odvahu byť „znamením protirečenia“ voči súčasnej mentalite.

Preto apoštol odporúča vzájomne sa v tomto úsilí povzbudzovať. Podľa neho je potrebné najmä chrániť neoceniteľnú hodnotu jednoty a pokoja a s radosťou v láske a pravde o nej svedčiť. Všetko má byť vždy založené na skale neobmedzenej Božej lásky k svojmu ľudu.

„Radujte sa, zdokonaľujte sa, povzbudzujte sa navzájom, rovnako zmýšľajte, žite v pokoji a Boh lásky a pokoja bude s vami.“

Aby sme žili podľa tohto slova života, hľadme aj my, podobne ako Pavol, na príklad a postoje Ježiša, ktorý nám prišiel priniesť len jemu vlastný pokoj¹. Ten v podstate znamená „(...) nielen neprítomnosť vojny, hádok, rozdelení a traumatizujúcich situácií. Predovšetkým to je (...): plnosť života a radosti, celková spása človeka, sloboda, je to bratstvo s láskou medzi všetkými národmi. (...) A čo spravil Ježiš, aby nám daroval „svoj“ pokoj? Zaplatil zaň sám, osobne. (...) Išiel medzi znepriatelených, vzal na seba ťarchu nenávisti a odlúčenia, zbúral múry medzi národmi.² (...)“

Aj od nás si budovanie pokoja vyžaduje silnú lásku, schopnú milovať aj tých, ktorí lásku neopätujú, schopnú odpúšťať, prekonávať všetko, čo sa skrýva za slovom nepriateľ, milovať vlastných druhých ako svoju vlastnú. (...) Vyžaduje si od nás aj mať nové srdce a nové oči, aby sme milovali a v každom videli taktiež kandidáta na univerzálne bratstvo. (...) „Igino Giordani napísal: ‚Zlo sa rodí v srdci človeka‘ a ‚na odstránenie nebezpečenstva vojny je potrebné odstrániť ducha agresie, vykorisťovania a egoizmu, z ktorého vojna pochádza: je potrebné obnoviť svedomie‘³.“⁴

Bonita Park je predmestie Hartswateru, poľnohospodárskeho mesta v Juhoafrickej republike. Tak ako v iných častiach krajiny aj tu pretrvávajú dôsledky zdedené po režime apartheidu najmä v oblasti vzdelávania. Školské zručnosti mládeže z černošských a miešaneckých skupín sú na oveľa nižšej úrovni ako u iných etnických skupín, z čoho vyplýva riziko sociálnej marginalizácie.

A tak sa zrodil projekt Most (The Bridge), jeho cieľom je vytvárať prepojenia medzi rôznymi etnickými skupinami v ich štvrti. Pomáha preklenúť odstup a kultúrne rozdiely vytvorením mimoškolského programu a menšieho spoločenského priestoru, ktorý je miestom na stretnutia detí a mládeže z rôzneho kultúrneho prostredia. Komunita prejavila veľkú ochotu spolupracovať: Carlo sa ponúkol, že na svojom starom nákladnom aute dovezie drevo, z ktorého potom spravili lavice, riaditeľ najbližšej základnej školy poskytol skrinky s policami, zošity a knihy a holandská reformovaná cirkev darovala päťdesiat stoličiek. Každý prispel svojím dielom, aby bol tento most medzi rôznymi kultúrami a etnickými skupinami deň po dni čoraz pevnejší⁵.

Spracovala Letizia Magriová a tím Slova života

¹ Porov. Jn 14, 27.

² Porov. Ef 2, 14 – 18.

³ *L'inutilità della guerra*, Rím 2003, 2. vydanie, s. 111.

⁴ Chiara Lubichová, *Parola di Vita gennaio 2004*, tamtiež, *Parole di Vita*, spracoval Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5; Città Nuova, Rím 2017), s. 709-710.

⁵ Porov. <https://www.unitedworldproject.org/workshop/sudafrica-un-ponte-tra-culture>; Spazio famiglia, marec 2019, s. 10-13.